

Prædiken til 1. søndag efter trinitatis

Luk. 12, 13-21

Det er rigdom, det handler om i dag. Det der springer i øjnene er, at det tydeligvis ikke hænger sammen med at have penge.

Den rige mand er ikke lykkelig, selvom han har sine store lader fulde af rigdom. For hans liv kræves af ham denne nat.

Vi hørte Paulus' ord til Timotheus:

"Tomhændet kom vi til verden, og tomhændet må vi gå ud af den."

Rigdom er altså ikke kun penge.

Jesus bliver bedt om at skifte mellem to brødre, men det vil han ikke. Han vil overhovedet ikke have noget med deres penge at gøre. "Et menneskes liv afhænger ikke af, hvad det ejer", siger han, og så fortæller han lignelsen om den rige bonde, som får så stor en høst, at hans lader ikke kan rumme den.

Rigdom er andet end penge og fulde lader. Igen vil jeg huske på Paulus, der siger: "Du Guds menneske... stræb efter retfærdighed, gudsfrygt, tro, kærlighed, udholdenhed... grib det evige liv."

Så bliver du rig hos Gud. Det er langt mere givende end alverdens jordiske rigdom. Det er sådan, at evangeliet i kirkens lange historie, hyppigt har været misbrugt i en retning, at det var bedre at leve fattigt og asketisk end at være rig. Men den, der demonstrativt klæder sig i laset tøj, den, der udmarver sit legeme for at efterleve asketiske fromhedsøvelser, kommer ikke nærmere Gud. Det asketiske liv kan spærre nøjagtig

lige så meget som det liv, der alene har øje for sin egen pragt og glitrende rigdom.

Der er ikke noget galt i velstand som sådan.

Men det handler om, at vi skal huske, at vi har fået vores liv. Huske at det er en gave.

Vi har fået en plads i livet, ikke i kraft af vores rigdom eller ud fra hvor blændende og enestående dygtige vi er, men ud fra at Gud holder os skrøbelige mennesker i sin hånd. Vi kan ikke forvente at leve et liv i stadig harmoni og glæde. Vi er en del af et fællesskab under Guds beskyttelse, som betyder, at Gud er med os, når vi er hele og lykkelige, og også når vores liv splintres, og vi er ulykkelige.

I det fællesskab er vi rige hos Gud.

Guds rige er midt i blandt os. Alligevel er der et vilkår, vi ikke kan ændre på. Vi lever med en indbygget utryghed. Det kan selv nok så meget på bankkontoen ikke ændre.

Vi kan ikke beskytte os mod den utryghed, som er en uomgængelig del af vores liv. Men vi kan være sikre på, at vores livs utryghed, og verdens utryghed med for den sags skyld, hviler i den store tryghed, at vi er under Guds beskyttelse.

Kan vi finde hvile i den tro, da er vi rige hos Gud.

Da har vi Guds rige inden i os.

Hvis vi forfalder til at sætte os ned og blot spise, drikke og være glade, ligesom den rige bonde i lignelsen, så venter vi i virkelig-

Udgivet af

Grundtvigsk Forum

Nr. 218. 115. årgang

Juni 2014

ISSN 0901-2214

Redaktion
Sognepræst
Margrethe Dahlerup Koch
Høbrovej 3
6980 Tim
mdk@km.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk

den bare på døden. Vi skal ikke, fordi vi har det godt, billedlig talt, sætte tiden i stå og tænke, nu er vi sikrede for altid.

Vi må ryste det af os, at mit liv alene afhænger af mig, nu har jeg styr på min rigdom, nu er jeg alene her, og jeg kan godt selv.

Så simpelt er vores liv ikke.

Vi er altid i en vekselvirkning med andre mennesker. Det, der gør os rige er, hvad vi mener om vores liv, hvilken holdning vi har til vores eget liv og andres liv.

Hvad giver mit liv værdi? Kan vi så spørge. Helt åbent.

Jesus siger faktisk de sande ord: ”..... hvor din skat er, dér vil også dit hjerte være.” (Matt. 6, 21)

Dit hjerte fortæller dig, hvad der er vigtigt i dit liv, din skat er dér, hvor du uden nogen tøven bare ved med dig selv, dette her er vigtigt i mit liv.

Hvilke drømme bærer dig, hvilke vaner giver dig tryghed? Er det, når du sanser naturens dufte eller er midt i storbyens dynamik og tempo? Hvad væmmes du ved, hvilken fornemmelse giver dig lykke? Alt sammen, stort og småt mellem hinanden er med til at give dit liv rigdom.

Hvis nu vi hver især stoppede op og tænkte efter, hvad ville jeg, lige nu i dette øjeblik, notere ned som skatten i mit liv. Hvad skulle det være? Jeg tænker ikke på lange udredninger, men måske tre ting: Mennesker jeg holder af, familien, situationer, erindringer, noget jeg kan lide at gøre. Hvad er det, der gør mit liv værdifuldt?

Det er personligt, og det er forskelligt fra den en til den anden, hvad vi hver især ville nævne.

Men fælles for os alle er, at dér hvor min skat er, dér er mit hjerte. Dér er jeg rig.

Alt hvad vi her nævner for os selv, mennesker, fornemmelser, følelser, glæder, sorger, sansninger, erindringer – kan vi tage med os. Jeg sagde før, at vi lever i vores livs utryg-

hed. Alligevel skal vi vove at være trygge også midt i utrygheden, for intet af alt det vi kommer ud for vil fjerne os fra, at Gud er os nær.

Lige her hvor vi gør os klart, hvad vi bedst kan lide, og hvad vi ikke kan leve uden, her skal vi være og leve og handle. Her er vi midt i det mest kostbare i vores liv. Her er vi rige. Vi er rige hos Gud. På trods af utrygheden.

At være rig hos Gud er dybt i sit indre at vide, at vi ikke er alene i vores liv, vi er flere også i mit liv. Gud er med i mit liv, Guds rige er inden i os. Og så er der oven i købet en tredje part mere, vores medmenneske. For Guds rige er også midt iblandt os.

Ved dåben bliver det sagt meget tydeligt, og vi har lige hørt det igen i dag ved døbefonten.

Ved dåben får vi at vide, at der er én, der bærer os. At vi er Guds børn. Vi får at vide, at vi ikke altid, al rigdom til trods, skal bære vore børns liv alene, eller vore egne liv alene, uanset hvor trygge og rige vilkår vi lever under.

Det er dåbens gave, som gør, at vi er rige hos Gud.

Måske ser dette rige liv ud, sådan som det altid har set ud. Men det er samtidig et helt nyt liv, for Guds tilgivelse og kærlighed lever i os.

Disse nådefulde ord har vi med os alle dage, de er trygheden i vores liv. Vi kan tage ordene med os herfra, gemt dybt i hjertet. Så helt tomhændede går vi ikke herfra.... alligevel. Vi er rige hos Gud.

Amen.

Birgitte Hjarvard de Fine Licht
Dybbøl

Salmer:
722, 448, 321, 325, 678